

Beste past-voorzitter, vriend Guido,
Beste vrienden, Beste genodigden,
Chers amis,

In zijn eerste speech vertelt de nieuwe voorzitter één en ander over het komende Rotary-jaar. Ik ga dat uiteraard doen. Zo dadelijk. Sta mij toe, om eerst enkele andere onderwerpen ter sprake te brengen.

En laat mij beginnen met goed nieuws : begin september zal ik jullie een 2de glas aanbieden. En - ik wil niet voor mijn beurt spreken - voor één van onze andere leden geldt hetzelfde. Al zou mijn voorstel zijn dat wij hem een glas aanbieden want hij heeft al zeer veel gedaan voor de club. Begin september. De exacte datum is 10 september. Waarom ? Dan is het precies 20 jaar geleden dat 2 personen van deze club samen werden geïntroniseerd. 20 jaar. De ene persoon is onze vriend **Stephan** (Rahier) en de andere ben ikzelf. 20 jaar. Ceci ne nous rajeunit pas.

Maar beste vrienden, waarom breng ik dit nu reeds ter sprake ? Wat is de link met een voorzitterschap en met het komende Rotary-jaar ? Wel, Stéphane en ik zijn samen begonnen, maar we hebben een totaal verschillend Rotary-parcours.

Stephan was reeds voorzitter in 2013-14 . Zijn motto was "Do something". Doe-iets, gelijk wat, veel, weinig, dit, dat, versta vooral "iets naar eenieders mogelijkheden". Ik vind dit nog steeds een fantastische en authentieke Rotarische insteek.

Mijn profiel is heel anders. Ik ben pas na 20 jaar voorzitter geworden, en ook pas na aanmoediging van meerderen onder jullie. Ik heb er 20 jaar over gedaan om het voorzitterschap te aanvaarden. Eerder dan die 20 jaar zou dat voor mij niet mogelijk zijn geweest. Men had mogen aandringen zoveel als men wou, ik zou het niet gedaan hebben en ik zou de Club nog eerder verlaten hebben dat het te aanvaarden. Nu heb ik het wel aanvaard, en ik sta hier zelfs met vertrouwen en met goesting (con mucho gusto, zou Guido zeggen). Wat heeft hierin meegespeeld ?

Ten eerste een familiale en professionele situatie die dit beter toelaat. Familiaal : onze kinderen leven zelfstandig (beste bewijs is dat ze er niet bij zijn vandaag, de ene is op kamp en de andere levert binnen enkele dagen zijn eindwerk af) en Professioneel : ik ben 30 jaar actief in mijn job, dat geeft een bepaalde bewegingsvrijheid, al ben ik nog 100% beroepsactief en zijn er nog altijd chaotische periodes af en toe. Maar al bij al iets meer bewegingsvrijheid.

Ten tweede hebben meegespeeld, de omstandigheden waarin de 2 vorige voorzitters hun mandaat hebben opgenomen, en de ondersteuning die zijzelf hierin hebben gekregen van de club.

De ene is **Henri** (de Hemptinne). Henri kent bij de start van zijn voorzitterschap in zijn bedrijf de grootste herstructurering uit zijn carrière. En tijdens zijn mandaat komt daar nog een covid-crisis bovenop. Hij maakt er ondanks alles het beste van. Hij speelt niet de

perfectionist die klaagt over alles wat niet mogelijk is geweest. Hij had schitterende plannen die hij helaas niet heeft kunnen realiseren. (o.a. voor een zeer mooie reis van Voorzitter naar Iran). Hij is altijd blijven kijken naar wat er wel mogelijk is. Dit werkt inspirerend. Voor mij is het trouwens niet de eerste keer dat Henri inspireert. Twintig jaar geleden had ik met enkele mensen een gesprek over een lidmaatschap bij Rotary Gent, ook met Henri, met als resultaat dat ik lid werd en dat hij mijn "peter" werd (naast wijlen de fantastische **Daniel De Veusser**).

De andere is **Guido** (Ingels). Guido is bij de start van zijn voorzitterschap amper uit zijn coma ontwaakt en hij heeft ons, de leden van de club, weken in spanning weten te houden. Dat niemand mij nog komt vertellen dat anesthesisten saai en slaapverwekkend mensen zijn. Hijzelf lag rustig te slapen in zijn coma, maar wij allen, **Thérèse** voorop, maakten ons de grootste zorgen. En Guido, die sliep rustig verder. Ik zeg het nu al lachend Guido, maar we weten allemaal dat het voor u geen lachertje was. Maar uw moed om er terug bovenop te komen, en om ondanks alles toch uw voorzittersmandaat op te nemen, en zelfs met brio, is voor mij een grote bron van inspiratie geweest. Dank daarvoor.

Beide jaren, ondanks alle covid-moeilijkheden, waren weliswaar ongewone, maar toch uitstekende Rotary-jaren, waarvoor we van het District en Rotary Internationaal felicitaties kregen. Ik wil Henri en Guido bedanken voor de moed die zij getoond hebben en de inspiratie die zij aan velen gegeven hebben.

Beste vrienden, wat ik hiermee wil zeggen : er zijn momenten waarop men een voorzitterschap kan aanvaarden en er zijn momenten waarop men een voorzitterschap niet kan aanvaarden. Het is inderdaad zo dat we nog steeds op zoek zijn naar een voorzitter voor volgend jaar (en we zullen wel een oplossing vinden). We gaan dit nog eens met iedereen bespreken. Maar alle begrip voor eenieder die zegt dat het voor hem niet het goede moment is. Ik wil wel gerust bevestigen dat het voorzitterschap niet iets is waar men alleen voor staat. De ondersteuning van velen is er wel degelijk, dat kan ik nu reeds bevestigen.

Ik had het over 20 jaar Rotary lidmaatschap en dan dit voorzitterschap. Prima. Maar ik maakte mij onlangs de bedenking dat ik nog nooit een echte Rotarische midlife crisis heb gehad ! En zo'n Rotarische midlife-crisis mag niet opduiken tijdens een voorzitterschap ! Dus, dacht ik bij het schrijven van deze speech, laat mij die nu gauw beleven. Wat is een Rotarische Midlife crisis ? Wel dat is het moment waarop men zich de vraag gaat stellen : waar zijn we eigenlijk mee bezig in onze club ? Waartoe dient het allemaal ? Maakt dit enig verschil in de wereld ? Wat is Rotary überhaupt? Sta mij toe om enkele overpeinzingen hieromtrent met jullie te delen.

Wat is Rotary ? Een korte omschrijving zou als volgt kunnen luiden : *"Een Rotary-club is een groep vrienden die geld ophaalt om het vervolgens te geven aan goede doelen"*. Dit is juist, maar nogal kort. Deze omschrijving mist misschien wat diepgang, wat onderbouw. Het

klinkt wat te simpel, te eenvoudig. Daarom heb ik Rotary vergeleken met andere verenigingen en organisaties, en wat mij in de eerste plaats opviel is wat we niet waren.

Wij zijn geen VZW, tzt geen typische vzw. Onze club heeft wel de juridische vorm van een vzw. Maar wij zijn geen vzw zoals het Rode Kruis of vzw Kinderkankerfonds, of Artsen Zonder Vakantie, enz, enz ... die zijn meestal op één doel gericht en hebben soms veel mensen in vaste dienst hebben die er hun voltijdse loopbaan in uitbouwen. Voor alle duidelijkheid, er is niets mis met die VZW's. Absoluut niet. Zij leveren schitterend werk waar wij ons trouwens bij momenten zeer graag bij aansluiten. Maar wij zijn anders. Wij zijn geen vzw met één bepaald sociaal doel. Wij ondersteunen vele doelen. Een beetje in functie van de noden van het moment. Bij natuurrampen, sturen wij ondersteuning via één van die vzw's. Voor voedselbedeling, ondersteunen wij VOG. Wanneer de digitale kloof een probleem wordt (ondanks budgetten van de overheid voor computers op school), dan ondersteunen wij een vzw die hierop werkt. Niet dat wij daarmee een politieke agenda hebben. En dit brengt mij bij het volgende.

Wij doen niet aan politiek. Politiek hoort niet thuis in een Rotary-club. Ieder lid heeft uiteraard zijn convities. Maar, in een Rotary club heeft partij-politiek niet haar plaats.

Wij zijn zelfs geen beweging, sociale- politieke- of natuurbewegingen. Wij hebben in de Rotary wel 7 Focuspunten (cf de tafels : voor de niet-Rotariërs som ik ze even op : (1) Vrede bevorderen, (2) Ziektes bestrijden (3) Drinkbaar water beschikbaar maken, (4) Moeders en kinderen ondersteunen (5) Opvoeding en opleiding bevorderen (6) Locale economieën ondersteunen (7) Milieu beschermen. Maar toch zijn we geen beweging. Bewegingen laten zich graag horen. Als er één manier is waarop wij ons willen laten horen dan is het gewoon door te doen, door ons in te zetten voor anderen.

Wij zijn geen denktank zoals het Nederlandse Clingendael Instituut of het Belgische Itinera (dat werkt rond goed bestuur, goed ondernemerschap en maatschappelijke inclusie). Denktanken leveren prima werk. Maar wij zijn geen denktank. Wij hebben wel al sprekers gehad uit een denktank op onze vergaderingen. Zo was Marc Devos van Itinera bij ons te gast als spreker, en gaf een zeer interessante uiteenzetting. Want inderdaad, wat wij wel doen is regelmatig sprekers uitnodigen. Maar.

Wij zijn geen leesgezelschap. Wij hebben regelmatig boeiende sprekers in onze club en dit over de meest uiteenlopende onderwerpen (soms wèl gelinkt aan de focusgebieden, soms niet). Dit is boeiend en verrijkend. Maar wij zijn geen leesgezelschap.

Wij zijn geen business-club zoals de Club of Flanders of VOKA. Niets mis met business clubs, zeer interessante manier om te netwerken. Dat is nuttig en belangrijk. Maar wij zijn er geen, ook al ziet de buitenwereld dat waarschijnlijk anders. Als er leden zijn die business doen met elkaar is dit prima. Maar dat is niet het doel op zich van Rotary.

Wij zijn ook geen elitaire en zeer gesloten old boys club. Ik denk dat wij door niet-Rotariërs nog regelmatig als zo'n "old boys club" worden gezien. We zijn blij met nieuwe leden, en

we vinden het jammer wanneer leden onze club verlaten. Maar we respecteren ieders keuze. En we zijn zeer transparant. Onze statuten zijn gepubliceerd in het Staatsblad en onze boekhouding wordt jaarlijks neergelegd bij de Nationale Bank. Dus niets van een elitaire en gesloten Old Boys Club.

Ik zou zo nog door kunnen gaan, beste vrienden, maar jullie zullen nu waarschijnlijk vragen : Goed Didier, maar wat zijn wij dan wèl ? Sta mij toe terug te komen op die eerdere omschrijving : *“Een Rotary-club is een groep vrienden die geld ophaalt om het vervolgens te geven aan goede doelen”*. Klinkt zeer eenvoudig, bijna banaal, maar is het absoluut niet. Een paar woorden over die vriendschap. Ik denk dan terug aan de speech die ons vroeger lid **Filip** Kreps gaf op zijn ambtswissel en waarin hij de verschillende vormen van vriendschap toelichtte.

Ik had gaag die passage opgezocht in onze archieven die goed bewaard worden door **Luc** (Vertongen) die hiervoor met zijn gekende vrijgevigheid de nodige ruimte ter beschikking stelt. Maar helaas waren mijn vorige weken net iets te chaotisch om Luc te contacteren en dit te gaan opzoeken.

Dus ik parafraseer wat Filip Kreps hier zoveel jaar geleden over zei : Rotarische vrienden zijn niet per definitie onze boezemvrienden, onze meest intieme vrienden, onze beste vrienden, onze jeugdvrienden. Zij kunnen dat wel zijn. Maar wij lopen niet per definitie dagelijks elkaars deur plat.

Wat ons wèl bindt in vriendschap is dat wij allemaal naast een zeer druk professioneel en familiaal leven, een gemeenschappelijk ideaal hebben, een bezorgdheid, een behoefte, een wens om iets terug te geven aan de wereld. Dat is wat ons bindt. Daarin zijn wij vrienden. En ook het besef dat we in clubverband meer kunnen realiseren voor die wereld dan elk afzonderlijk en alleen. Rotarische vrienden vinden elkaar in dat stukje idealisme en die aanpak.

En om nog concreter te beschrijven wat Rotary wèl is, sta mij toe om het volgende te zeggen : ik heb bewondering voor eenieder die zich hier inzet en "iets doet", hoe veel of hoe weinig dat is, en in verschillende fases van zijn leven. Want iedereen heeft zijn eigen professionele of post-professionele zorgen, familiale verplichtingen en gezondheids-issues en vindt het toch nog de moeite om nog tijd te maken voor dit vrijwilligerswerk. Ik denk aan enkele artsen onder ons, **Nele** (Vangheluwe), **Madjid** (Gordjestani) en **Guy** (Declercq) die in hun dagelijkse praktijk reeds veel mensen helpen, grote verantwoordelijkheid dragen, die ongetwijfeld hun eigen zorgen hebben, maar die niets motiverender vinden dan in hun vrije tijd in andere werelddelen mensen te gaan helpen die het nodig hebben , met logistieke hulp, met medische hulp of zelfs met operaties (hazelip) (voor Guy Afrika, voor Nele zelfs diep Afrika, voor Madjid ~~Nederland~~ Indonesië). Ik denk aan **Marceline** (Colpaert) die naast haar familiale taken nog zeer actief is in het Rotary District - dikwijls achter de schermen. Marceline, vertel ons hier bij gelegenheid, zeker eens wat meer over. Ik denk aan **Catherine** (Beele) die soms reden tot vloeken kan hebben in het leven, maar die toch veel

oog heeft voor anderen en voor wie de Rotarische inzet zeer belangrijk is en ook anderen helpt via andere organisaties zoals Zelfstandig Leven - Catherine vindt het bijzonder jammer dat zij er vandaag niet bij kan zijn, maar we begrijpen dat volledig en maken haar hierbij onze allerbeste groeten over !

Beste vrienden, die vriendschap is wat ons samenhoudt, die vriendschap is wat ons bindt maar is ook wat ons toelaat om dat ideaal, om iets voor de wereld te doen, vol te houden. Jaarlijks een aftrekbare geldbijdrage doen voor een vzw is zeker nuttig, maar men houdt dit meestal niet lang vol.

Dit is voor mij Rotary. En na het neerschrijven van deze overwegingen, meen ik dat ik mijn Rotarische Midlife-crisis officieel kan afsluiten.

Beste vrienden, wat betreft het komende Rotary-jaar.

We hopen uiteraard dat we de covid-crisis achter ons kunnen laten en dat we terug back in business zijn. Maar het zal niemand verbazen wanneer ik zeg dat we realistisch moeten zijn. De cijfers evolueerden de vorige weken in de goede richting. Maar de laatste dagen leek hier een eind aan te komen. De vraag blijft wat de impact zal zijn van een delta- of wie weet andere -variant. Niemand die het echt weet. We zullen alert moeten blijven.

We gaan zoveel als mogelijk alle activiteiten inplannen en heropstarten alsof het ergste voorbij is. En indien nodig, zullen we uiteraard bijstellen.

Wat we hopelijk voldoende kunnen doen is fysische vergaderingen organiseren. Zoals deze. Zoals de vakantie-vergaderingen die reeds ingepland staan (met diverse bezoeken, en ook een BBQ). Want het doet deugd om elkaar te zien en terug fysisch in gesprek te gaan met elkaar.

En indien een vierde golf roet in het eten zou strooien, dan bekijken op dat moment wat de mogelijkheden zijn van zoom en/of hybride vergaderingen. We hebben in dat soort vergaderingen ondertussen al heel wat ervaring opgebouwd.

Voor het komende jaar wil ik nog het volgende zeggen :

Onze club draait goed. De commissies zijn goed georganiseerd en leveren hoogstaand werk. Zonder in detail te willen treden, wil ik toch graag volgende overlopen :

Fundraising is altijd een uitdaging. Maar met onze concerten waar **Pierre** (Huyghebaert) en zijn hele ploeg ondertussen geroutineerd in zijn, hebben we een mooie formule. Dus hopelijk is de organisatie van ons concert dit jaar mogelijk.

DAG. Geld geven aan goede doelen lijkt zeer eenvoudig. Maar geld kan altijd gevoelig liggen en aanleiding zijn tot discussies. **Paul** (Temmerman) heeft, samen met zijn ploeg, een aanpak uitgewerkt die structuur en objectiviteit geeft aan DAG. Deze aanpak werkt, de werking van het vorige jaar is daar het mooiste bewijs van.

ROSA (Rotary Science Award ism UGent) dankzij de inspanningen die hier geleverd zijn door velen : **Madjid, Serge, Michel, Denis** en **Guido**, zal er in dit komende Rotary-jaar hopelijk een Gala-event kunnen plaatsvinden met een prijsuitreiking.

Onze Jeugdwerking was in goede handen bij **Guy** (Declercq) en zijn ploeg, en zal dat nu zijn bij **Monique** (Jacobus) en haar ploeg.

Onze commissie Beroepsactie, die als commissie aan de oorsprong ligt van de Rotary-beweging zelf, wel die blijft in goede handen van **Michel** (Tanret) en zijn ploeg.

Onze Internationale werking, de goede verstandhouding en samenwerking met o.a. onze contactclubs, blijft in goede handen bij **Dominique** (Delbeke) en zijn ploeg. En in plaats van te Zoomen met Rotary Club Margate, wel, moesten we nog eens kunnen zeilen naar Margate, (zoals we in het verleden als eens gedaan hebben) dit zou fantastisch zijn. We hebben hier verschillende zeilers in de zaal, en **Natasja Keereman**, die zelf zeillessen geeft en al een aantal keren rond de wereld is gezeild, als je met ons wenst mee te werken, be our guest. Dan zeilen we niet alleen naar Margate (niet ver, juist aan de overkant van het Kanaal) dan zeilen we eventueel door naar onze bevriende Rotary Club in Treviso Italië (achter Venetië). Guido, als jij Evi Van Acker kan overhalen om mee te gaan, feel free !

Beste vrienden, waarom ben ik verheugd dat al deze commissies goed draaien ? Waarom ben ik blij dat we hier geen specifieke focus op moeten leggen ? Wel dat is omdat we een ander focus-punt hebben.

Als we één belangrijk werkpunt hebben voor dit jaar lijkt mij dat te zijn, het vinden van nieuwe leden. Dit is al enige tijd een werkpunt, maar de 2 laatste voorzitters hebben hier door de covid-crisis echt niet op kunnen werken. We moeten dus van de huidige versoepelingen gebruik maken om mensen aan te spreken en uit te nodigen op onze activiteiten.

Er zijn meer clubs voor dewelke dit een werkpunt is. De Voorzitter van Rotary International, ... spreekt hier ook over en is hierin zeer ambitieus. Hij spreekt van One for One. Ieder bestaand lid brengt een nieuw lid. Het is goed om ambitieus te zijn, maar ik druk dit niet graag uit in aantallen. Persoonlijk denk ik trouwens dat kwaliteit belangrijker is dan kwantiteit. En onder kwaliteit verstaan we Rotarische kwaliteiten, ... die kwaliteit om, ondanks de drukte van het leven, toch nog tijd te willen/kunnen maken om iets terug te geven aan de wereld. We zoeken mensen met dat stukje idealisme. En ik ben er van overtuigd dat er veel meer dergelijke mensen zijn dan we op eerste zicht zouden denken.

In deze context (van nieuwe leden) wordt er ook regelmatig gezegd dat Rotary Clubs moeten verjongen. En ik vind het prima als nieuwe leden jonger zijn. Maar voor mij is dat geen absolute must.

Ik kijk immers met bewondering naar het werk dat de niet-meer-beroepsactieven (gepensioneerden) in onze club verzetten. En één van de vele troeven die zij hebben, is dat ze kunnen gebruikmaken van veel, heel veel ervaring.

Ik denk aan **Jacques** (Eichperger) in zijn communicaties, zijn niet aflatende communicaties. Ik denk dat zelfs Stephan, onze pragmaticus, onze doener, zolang hij nog beroepsactief is, het ritme van Jacques niet kan volgen.

Ik denk aan **Bernard** (Zenner) en **Pierre** (Perne) in hun organisatie van Camaraderie-activiteiten. Bernard en Pierre staan al maanden klaar in de startblokken, ze staan te popelen om iets te kunnen doen, en kijk, bij de minste covid-versoepeling schieten zij in actie. Denk aan de recente en zeer geslaagde Camaraderie-samen-koken-activiteit en naar het komende programma voor juli en augustus. Bernard en Pierre, in naam van de club onze grootste dank voor jullie enthousiasme. Moesten Bernard en Pierre nog beroepsactief zijn, ik weet niet of zij evenveel zouden kunnen doen.

Dit onderwerp Nieuwe leden en Jongere leden doet mij ook denken aan wat de uittredende goeverneur Koen Ringoot enkele weken geleden zei : Rotary leden mogen geen Romeo's zijn (ook in Rotary Contact). Te verstaan als Retired Old Men Eating Out. Ik begrijp wat hij bedoelt. Rotary-clubs mogen geen clubs zijn van enkel mannen die oud zijn en niets anders doen dan af en toe eens te gaan eten.

Maar onze Romeo's - Retired Old Men - zijn bijzonder actief en hebben tijd en ervaring te over die bijzonder waardevol zijn. En bovendien - Eating Out - wat is daar verkeerd mee ? Vriendschap beleeft men ook door samen te tafelen en aan tafel te praten met elkaar. Eén van de lessen van de lockdown is toch wel : een mens kan moeilijk leven zonder elkaar te zien en bv een tafel is een mooie ontmoetingsplaats . **James** (Turcksin) die nu niet de makkelijkste periode van zijn leven beleeft, zal dit zeker beamen. Niet enkel omdat dit zijn broodwinning is maar ook omdat hij er de grootste voldoening aan beleeft om mensen aan zijn tafels te mogen ontvangen en misschien meer dan een ander ziet en beseft dat mensen daar behoefte aan hebben en er van kunnen genieten.

Trouwens, ik ben **James** (Turcksin) en ook **Koen** (Lips) zeer dankbaar dat zij samen de fakkel van het protocol-schap overnemen, nadat **Pierre** (Perne) deze fakkel uitstekend en in niet evidente Zoom-omstandigheden heeft gedragen.

Maar even terug naar onze Romeo's. Toen Koen Ringoot sprak over Romeo's zei hij dat hij nog niet wist wat te doen met Julia naast Romeo. Waarvoor staat de afkorting Julia ? Ik zou voorstellen : Just Living In Action. Want dat is wat onze Romeo's doen : zij zitten graag aan tafel, maar daarnaast leven zij ook in actie. Zoals Julia bij Romeo hoort, zo hoort Just Living in Action bij onze Romeo's.

Nieuwe leden en verjonging : Aan bepaalde van onze huidige leden, namelijk deze met iets meer grijze haren (maar dus ook met veel meer wijsheid), **Gaston, Denis, Jean-Charles** wil ik het volgende zeggen : indien men jullie ooit zou aanspreken voor een Probus-

lidmaatschap ... Geen verkeerd woord over Probus (trouwens ooit opgericht door een Rotariër), maar dat is nog veel te vroeg voor jullie ! Deze club heeft jullie ervaring nog vele jaren nodig. Een ervaring die van belang zal zijn voor vele zaken, bijvoorbeeld om de geschiedenis van de club te vertellen.

Ik herinner mij een presentatie van **Gaston** waarin de foto's van heel wat wijlen- en voormalige leden werden geprojecteerd op een groot scherm met zeer interessante toelichting erbij van Gaston (en ook van andere aanwezigen op die vergadering). Gaston, een update hiervan bij gelegenheid lijkt mij gepast en dan zou het fijn zijn om dit in beeld en woord vast te leggen. Van **Jean-Charles** herinner ik me verschillende boeiende gesprekken over de vroegere activiteiten en gebeurtenissen in de club (JCh is een levende bibliotheek met een fenomenaal geheugen) en van **Denis** herinner ik me een second maiden speech die tegelijk een zeer interessante inkijk gaf in zijn persoonlijke geschiedenis, in de geschiedenis van de club maar ook in de geschiedenis van Gent. Beste vrienden, we vieren binnen enkele jaren de 100ste verjaardag van onze club, dus enige voorbereidende activiteit rond onze geschiedenis is zeker op zijn plaats.

We hadden het over onze nieuwe leden en verjonging. Als we kunnen verjongen moeten we dat zeker doen. Maar sommigen zeggen dat jongeren enkel naar een club gaan waar reeds veel jongeren zitten.

Wel, ik blijf er van overtuigd dat een club zoals de onze, met leden van alle leeftijden, het voordeel heeft voor nieuwe jonge leden om in contact te komen met een veelheid van mensen met diverse ervaringen en profielen.

Ik denk aan ons lid uit de wereld van internationale fiscaliteit en advocatenbureau's (ik bedoel uiteraard **Philippe** Carchon), ik denk aan ons lid uit de wereld van architectuur-en auteur van vele publicaties daaromtrent (ik bedoel uiteraard **Marc** Dubois), ik denk aan ons lid uit de wereld van ingenieurs-studiebureaus (ik bedoel uiteraard **Jan** Derveaux), ik denk aan ons lid uit de wereld van gerechtsdeurwaarders (ik denk uiteraard aan **Robert** Vergauwen), ik denk aan ons lid uit de wereld van ondernemers (ik bedoel uiteraard **Dominique** Delbeke), ons lid uit de Rechtbank van Koophandel (ik bedoel uiteraard **Monique** Jacobus) enz ... (en uiteraard ook alle andere leden die reeds elders vermeld werden in deze speech). En wat zeer belangrijk is hierbij, deze vrienden die allemaal een mooie carrière uitgebouwd hebben, zijn tegelijk gemotiveerde, hands-on Rotariërs. Dit is ongetwijfeld boeiend voor jongere leden. Geef mij als dertiger de keuze tussen een club met enkel dertigers, of een club met een veelheid van leeftijden, ervaringen en profielen, ... ik zou voor dit laatste kiezen !

Ik denk dus dat we veel troeven hebben om dit focuspunt te realiseren. Er bestaat een specifieke commissie hiervoor Ledenwerving, die getrokken wordt door de uittredende voorzitter. Maar als ik aan dit onderwerp de nodige aandacht wilde besteden, dan is dat omdat deze oefening niet enkel het werk is van deze commissie, maar wel van iedereen.

Beste vrienden, ik kom aan het einde van mijn inleiding, euh sorry, van mijn speech.

Want ik heb alle leden ter sprake gebracht. Maar ik wil nog één groep van mensen ter sprake brengen en bedanken. Dat zijn alle mensen rond onze leden : hun partner, hun kinderen, hun ouders, en hun vrienden. Jullie steun is essentieel voor onze leden. Zonder jullie steun is het niet mogelijk om Rotariër te zijn. Dus van harte dank hiervoor.

Beste vrienden, ik heb het gehad over :

Over het voorzitterschap

Over wat Rotary eigenlijk is (wat wij niet zijn, om beter te begrijpen wat wij wel zijn)

Over de uitstekende werking van onze commissies

Over het belang van vriendschap

Over de verscheidenheid en de kwaliteiten van de leden van onze club,

Over het werkpunt nieuwe leden, van alle leeftijden, zolang ze maar de Rotarische kwaliteiten hebben

En ik hoop dat jullie er evenveel zin in hebben als mij, om er dit jaar het allerbeste van te maken.

En om jullie alvast te bedanken voor jullie inzet, hebben Fabienne en ik een kleine attentie voor jullie : een doosje met daarin een potje met daarin aarde met daarin een bloemzaadje. Als jullie daar met enthousiasme wat Rotarisch water over gieten, zal daar een mooie bloem uit komen.

Dank voor jullie aandacht.

Je vous souhaite encore à tous une bonne soirée.

Didier van den Hove

Voorzitter RC Gent 2021-22

09.07.2021